

Nr 184.

Godkänd i första kammaren den 30 april 1920.
Godkänd i andra kammaren den 4 maj 1920.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående restitution av erlagd tullavgift för vissa av Solna livsmedelsnämnd från Danmark införda konserverpartier.

(Statsutskottets utlåtande nr 64.)

Till Konungen.

Uti en till riksdagen avlåten, den 5 mars 1920 dagtecknad proposition, nr 164, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att den omständigheten, att den å en av Solna livsmedelsnämnd från Danmark den 29 januari 1919 införd vagnslast konserver, vägande 6,267 kilogram, belöpande tullavgift blivit rätteligen debiterad och erlagd, icke skall utgöra hinder för återbetalning av samma avgift, i den mån denna avser sådana konserver, som vid besiktning befunnits odugliga till människoföda och i anledning därav blivit eller varda under tullbevakning oskadliggjorda, likväl endast för så vitt identiteten mellan de införda och de sålunda besiktigade konserverna blivit av vederbörande tulltjänsteman med full visshet utrönt.

Enligt vad en av ordföranden i Solna livsmedelsnämnd efter förevarande propositions avlämnande till Riksdagens vederbörande utskott ingiven skrivelse giver vid handen, hava de konserverpartier, varom nu är fråga, tagits i beslag av Råsunda hälsovårdspolis samt nedgrävts i jord,

utan att ombud för tullverket därvid närvarit. Det av Eders Kungl. Maj:t uppställda kravet att partierna skulle oskadliggöras under tullbevakning, hade icke varit för nämnden känt. Därav följer, att därest restitution skall kunna ske, villkoret för återbetalningen av tullavgiften icke får givas den form, som upptagits i propositionen. På grund härav och med hänsyn dels till att det nu är fråga om restitution av tullavgift till en kommun och icke till enskild person, dels ock till att detta under kristiden uppkomna fall icke synes kunna bli prejudicerande, har riksdagen funnit sig böra medgiva återbetalning av förenämnda avgift i den mån denna avser sådana konserver, som vid besiktning befunnits odugliga till människoföda och i anledning därav blivit eller varda under sådan kontroll, som av tullverket prövas ur statsverkets synpunkt betryggande, oskadliggjorda, likväl endast för såvitt identiteten mellan de införda och sålunda besiktigade konserverna blivit av vederbörande tulltjänsteman med full visshet utrönt.

Riksdagen har sålunda medgivit, att den omständigheten, att den å en av Solna livsmedelsnämnd från Danmark den 29 januari 1919 införd vagnslast konserver, vägande 6,267 kilogram, belöpande tullavgift blivit rätteligen debiterad och erlagd, icke skall utgöra hinder för återbetalning av samma avgift, i den mån denna avser sådana konserver, som vid besiktning befunnits odugliga till människoföda och i anledning därav blivit eller varda under sådan kontroll, som av tullverket prövas ur statsverkets synpunkt betryggande, oskadliggjorda, likväl endast för så vitt identiteten mellan de införda och de sålunda besiktigade konserverna blivit av vederbörande tulltjänsteman med full visshet utrönt.

Stockholm den 4 maj 1920.

Med undersätlig vördnad.